

Arrest

nr. 284 321 van 6 februari 2023
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat T. MOSKOFIDIS
Eindgracht 1
3600 GENK

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Georgische nationaliteit te zijn, op 5 oktober 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 20 september 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 25 november 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 januari 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat T. MOSKOFIDIS, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché B. VANDENHAUTE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U bent een Georgisch staatsburger van Georgische origine en u werd geboren op (...) in de stad Gurjaani gelegen in de regio Kakheti. U woonde vanaf 2000 afwisselend bij uw vader in Kakheti en uw moeder in Tbilisi omdat zij feitelijk gescheiden waren. In 2004 vertrok uw moeder naar Turkije en u bleef achter bij uw vader en uw stiefmoeder. In 2007 verhuisde u naar uw grootmoeder in Kakheti.

In 2009 huwde u met uw eerste man D. D. (...) en u kreeg met hem één zoon. Uw eerste man dronk en gokte, en u werd door hem mishandeld. Telkens u van hem probeerde weg te gaan, bracht uw vader u terug naar hem en probeerde hij jullie te verzoenen. Uiteindelijk slaagde u er in 2011 in om van hem te

scheiden met de hulp van uw moeder. Zij was uit Turkije teruggekeerd om u hierbij te helpen. Enkele maanden na uw scheiding leerde u uw huidige man, G. O. (...) (O.V(...)), kennen. Hij is verslaafd aan drugs en hij werd agressief tegen u tijdens de periodes dat hij minder drugs gebruikte.

In 2013 vertrok uw man een eerste keer uit Georgië. Hij verbleef 6 à 8 maanden in Duitsland en keerde terug naar Georgië omdat hij in Duitsland vervolgd werd wegens diefstal.

In 2016 kreeg u met uw man een dochter en u ging samen met hem bij uw schoonmoeder wonen. Aanvankelijk lieten uw man en uw schoonmoeder niet toe dat uw zoon uit uw eerste huwelijk bij jullie kwam wonen. U moest hem hierdoor een tijdje achterlaten bij uw tante. Nadat uw zoon uiteindelijk toch bij jullie kwam intrekken, werd hij door uw man en uw schoonmoeder slecht behandeld, beledigd en uitgelachen.

In 2017 vertrok uw man voor de tweede keer uit Georgië. Hij ging naar Italië, Letland en Litouwen en keerde na 7 maanden terug naar Georgië. Na zijn terugkeer werd u meermaals door hem bedreigd uit jaloezie. Zo bedreigde hij u met een geweer nadat hij berichten had gelezen tussen u en een andere man op wie u verliefd was toen u 12 à 13 jaar oud was. U woonde op dat moment in Tbilisi samen met uw tante. Zij kwam tijdens dit incident tussenbeide en jullie belden naar de politie. De politie kalmeerde uw man en vertrok opnieuw. Enkele maanden later gebruikte uw man opnieuw geweld tegen u. Ditmaal omdat hij jaloezie was op uw baas. Hij gooide u op de grond, sloeg u, legde u op bed en stak u met een broodmes vier maal in uw keel. U werd overgebracht naar het ziekenhuis voor medische verzorging en ondervraagd door de politie. De politie ondernam verder geen stappen tegen hem. Naar aanleiding van de vele bedreigingen van uw man probeerde u meermaals van hem weg te gaan door te verhuizen naar een andere woning. Hij vond u echter steeds terug en kwam dan bij u langs onder het voorwendsel dat hij zijn dochter wou bezoeken. U stelde uw man ook verschillende keren voor om te scheiden maar hij wou dat niet en dreigde er mee u te vermoorden indien hij u met een ander zou zien.

In december 2019 vertrok uw man voor de derde en laatste keer uit Georgië. Hij diende op 23 maart 2021 een eerste verzoek om internationale bescherming in België in. Zijn eerste verzoek werd op 12 juli 2021 beëindigd door de Dienst Vreemdelingenzaken omdat hij geacht werd afstand gedaan te hebben van zijn asielaanvraag. Na zijn vertrek bleef u alleen met de kinderen achter in Tbilisi en u startte een relatie met een andere man. Midden 2021 overleed uw schoonvader. Omdat u wou voorkomen dat uw man naar Georgië zou komen om zijn erfenis op te halen en hij zo te weten zou komen dat u een relatie was gestart met een andere man, stelde u voor om de erfenis naar België te brengen en hem hier te komen vervoegen. Uw man ging hiermee akkoord en hij regelde uw reis naar België.

U vertrok op 24 juli 2021 uit Georgië en u reisde via Polen en Duitsland naar België. Op 30 juli 2021 diende u samen met uw man een verzoek – uw eerste en zijn tweede - om internationale bescherming in. Na uw aankomst in België kwam u te weten dat u al 9 weken zwanger was. U kon uw man ervan overtuigen dat het zijn kind was. In België kende u opnieuw conflicten met hem door zijn drugsverslaving, omdat hij uw kinderen gebruikt had om voor hem te stelen en omdat hij uw zoon verbaal en fysiek mishandelde. Het tweede verzoek van uw man werd door het CGVS beëindigd op 25 februari 2022 omdat hij niet kwam opdagen voor het persoonlijk onderhoud. U verklaarde dat uw man België verliet omdat hij hier veroordeeld en vervolgd werd. Hij reisde naar Frankrijk en wou u onder dwang meenemen. U verzette zich hiertegen en u bleef met uw kinderen in België. Voor zijn vertrek naar Frankrijk was u in het geheim een relatie met een Armeense man begonnen. Uw man hackte 22 dagen na zijn vertrek naar Frankrijk uw Instagram-account en las de berichten tussen u en de Armeense man. Omwille hiervan dreigde hij ermee u te vermoorden en uw kind van u af te nemen. U diende naar aanleiding van de bedreigingen die u van uw man had gekregen klacht in bij de Belgische politie.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legde u volgende documenten neer: een Belgisch medisch attest van de gynaecoloog omtrent uw zwangerschap en een attest van een consultatie bij de gynaecoloog, een Belgisch medisch attest over de littekens die u opliep door het huiselijk geweld van uw man, een klacht die u indiende bij de Belgische politie en een attest omtrent uw besmetting met het Hiv-virus.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofdte kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt.

U legt een medisch attest (d.d. 18/03/2022) neer omtrent de littekens die u opliep door het huiselijk geweld van uw man. In dit attest verklaart u door het huiselijk geweld van uw man ook psychische problemen te hebben, nl. stress, depressie en slapeloosheid. In dit verband dient opgemerkt te worden dat er zich geen specifieke problemen of moeilijkheden voordeden tijdens het verloop van de gehoren bij het CGVS en de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ). U gaf bij de DVZ immers aan dat er geen elementen of omstandigheden waren die het vertellen van uw verhaal of uw deelname aan de procedure internationale bescherming kunnen bemoeilijken (Vragenlijst "bijzondere procedurele noden" DVZ, 6/12/2021). Voorts

bleek tijdens het gehoor bij het CGVS op geen enkel moment dat uw psychologische toestand u verhinderde om uw verhaal te kunnen vertellen. U vertelt tijdens het gehoor immers dat u hier in België meer energie hebt en dat u zich goed voelt (CGVS, pg. 19).

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

U werd gedurende uw relatie met uw huidige man het slachtoffer van huiselijk geweld en u vreest bij terugkeer naar Georgië door hem vermoord te worden omdat hij op de hoogte is geraakt van uw relatie met een Armeense man. Hij dreigt er ook mee uw kind van u af te nemen.

Bij KB van 14 januari 2022 werd Georgië vastgesteld als veilig land van herkomst

Bovenstaande brengt met zich mee dat het vermoeden geldt dat een verzoeker in veiligheid is in een veilig land van herkomst. Het is bijgevolg aan de verzoeker om duidelijk aan te tonen dat, in zijn specifieke situatie, zijn land van herkomst niet als veilig kan worden beschouwd.

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in slaagt dit duidelijk aan te tonen.

Internationale bescherming kan pas worden verleend bij gebrek aan nationale bescherming, indien de nationale autoriteiten onwillig of onmachtig zijn om bescherming te verlenen.

Uit de COI waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, blijkt dat Georgië beschikt over een goed uitgebouwd rechtssysteem van hoven en rechtbanken. Iedere persoon die van mening is dat zijn rechten zijn geschonden, heeft de mogelijkheid om zich tot deze rechtsorganen te wenden. Het rechtssysteem in Georgië is in transitie en de autoriteiten hebben een strategisch plan uitgerold om voor de toekomst zo hoog mogelijke garanties in te bouwen. Er kan worden gesteld dat sinds de politieke omwenteling in de herfst van 2012 heel wat vooruitgang is geboekt op het vlak van het bieden van effectieve bescherming. Heel wat structurele initiatieven zijn reeds genomen, die in de praktijk gezorgd hebben voor een grotere onafhankelijkheid en professionalisering van de rechterlijke macht.

Sinds 2014 zijn in Georgië daarenboven verschillende stappen ondernomen ter voorkoming en bestrijding van geweld tegen vrouwen en huiselijk geweld. Zo ondertekende Georgië in 2014 het Verdrag van de Raad van Europa (inzake het voorkomen en bestrijden van geweld tegen vrouwen en huiselijk geweld). De Georgische regering keurde in 2016, 2017 en 2018 verschillende plannen goed met maatregelen om geweld tegen vrouwen te bestrijden. Zo zijn er ondertussen openbare aanklagers gespecialiseerd in deze materie en instrumenten voor de politie om het risico beter in te kunnen schatten. Sinds 2018 bestaat er tevens een mensenrechtendepartement in het Georgische ministerie van Binnenlandse Zaken met als voornaamste doelstelling te garanderen dat onderzoek in situaties van huiselijk geweld en geweld tegen vrouwen efficiënt verloopt. In juni 2019 keurde het Georgische parlement wetswijzigingen goed waardoor een preventieve aanpak om het gedrag van geweldplegers te corrigeren en recidivisme te beperken wordt aangemoedigd. In 2019 werd eveneens het Victims and Witness Advocate Program opgestart, dat psychologische en emotionele steun verleent aan slachtoffers tijdens gerechtelijke procedures. De wet voorziet tijdelijke beschermingsmaatregelen voor slachtoffers van huiselijk geweld. Die maatregelen omvatten opvang voor slachtoffers en een contactverbod voor daders.

GYLA publiceert in maart 2019 een rapport over de doeltreffendheid van de reactie van de Georgische autoriteiten op situaties van huiselijk geweld en geweld tegen vrouwen. Het GYLA-rapport wijst op tekortkomingen in een contactverbod: gedetailleerde informatie over incidenten die hebben plaatsgevonden, voorgeschiedenis en de mogelijke risico's ontbreken. Inbreuken op een contactverbod worden onvoldoende opgevolgd. Sinds augustus 2018 wordt een overtreding van het contactverbod echter wel gezien als een misdrijf vanaf de eerste overtreding en niet vanaf de tweede. In 2019 zijn er minder overtredingen van het contactverbod.

In 2018 verschijnen in de media berichten over politieagenten die sommige gevallen van huiselijk geweld negeren of toedekken. Het gaat hier echter voornamelijk over zaken waarin iemand van een ministerie betrokken is. Het verhoogde aantal maatregelen om slachtoffers van huiselijk geweld te beschermen, alsook het feit dat er meer bekendheid is rond wettelijke oplossingen voor situaties van huiselijk geweld, zorgen ervoor dat het aantal klachten jaarlijks toeneemt.

Hoewel er nog bepaalde tekortkomingen zijn in de reactie van de Georgische autoriteiten ten aanzien van slachtoffers van huiselijk geweld, zijn er de afgelopen jaren diverse wettelijke initiatieven genomen en ondersteuningsmechanismen opgezet. Uit de beschikbare informatie blijkt niet dat de Georgische autoriteiten in het algemeen onwillig of onmachtig zijn om bescherming te verlenen aan slachtoffers van huiselijk geweld. Het is bijgevolg aan de verzoeker zelf om aannemelijk te maken dat de autoriteiten in zijn/haar geval, omwille van specifieke elementen eigen aan zijn/haar situatie, onwillig of onmachtig zouden zijn om bescherming te verlenen, of dat zij zelf, bijvoorbeeld omwille van een specifieke, bijzonder

kwetsbare situatie, onmogelijk in staat zou zijn om een beroep te doen op bescherming die door de autoriteiten wordt geboden.

Er dient echter opgemerkt te worden dat u geen enkele stap hebt ondernomen om bescherming te verkrijgen.

Het CGVS erkent dat het voor slachtoffers van huiselijk geweld, die kunnen kampen met trauma's omwille van het fysiek en/of emotioneel geweld dat ze hebben ondergaan, niet evident kan zijn om de stap te zetten om bescherming te zoeken. Hoewel het CGVS begrip opbrengt voor de moeilijke situatie waarin u zich verkeert (u legt een Belgisch medisch attest neer over de littekens die u opliep door het huiselijk geweld van uw man en u beweert hierdoor psychische problemen te hebben, nl. stress, depressie en slapeloosheid), kan omwille van de specifieke omstandigheden in uw hoofd, redelijkerwijze worden verwacht dat u stappen zou hebben ondernomen en kan ondernemen om in Georgië bescherming te zoeken. U kan bovendien niet aannemelijk maken waarom de Georgische autoriteiten in uw situatie onwillig of onmachtig zouden zijn om u bescherming te verlenen.

Vooreerst dient er gewezen te worden op uw familiale netwerk dat u kan bijstaan om bescherming te zoeken.

U vertelt dat u in Georgië een normale relatie hebt met uw halfzus Me. (...) en een goede relatie hebt met uw zus Ma. (...) (CGVS, pg. 4 & 5). Naast uw zussen heeft u in een Georgië nog een tante wonen. Zij zorgde voor uw zoon toen uw huidige man en uw schoonmoeder hem niet bij jullie lieten wonen (CGVS, pg. 13). Uw tante kwam ook tussenbeide toen uw man u in 2017, bij zijn terugkeer naar Georgië, bedreigde met een geweer omdat hij berichten had gelezen tussen u en een andere man (CGVS, pg. 13). Voorts heeft u een goede relatie met uw moeder die in Turkije woont (CGVS, pg. 4 & 5). U verklaart dat u tijdens uw vorige huwelijk, toen u zich in een gelijkaardige situatie bevond, kon rekenen op de hulp van uw moeder. Uw eerste man was immers iemand die veel dronk en gokte, en u mishandelde. U ging telkens naar uw vader toen u van hem probeerde weg te gaan maar die bracht u terug naar hem omdat hij jullie wou verzoenen. Uiteindelijk zette u zelf de stap om naar uw moeder in Turkije te bellen. Toen u haar vertelde dat u door hem mishandeld werd, kwam ze vanuit Turkije terug naar Georgië en hielp ze u om van hem te scheiden (CGVS, pg. 7). U gaf ook aan dat uw moeder niet wou dat u met uw huidige man huwde (CGVS, pg. 9).

Aangezien uw moeder u in het verleden al hielp om te scheiden van uw eerste man toen u met gelijkaardige problemen geconfronteerd werd én zij bovendien ook gekant is tegen uw huidige huwelijk, kan er dan ook redelijkerwijze verwacht worden dat zij opnieuw, indien u haar hulp zou inroepen, zou terugkeren uit Turkije om u te steunen in uw keuze om uw man te verlaten. Zij en uw andere familieleden, nl. uw zussen en uw tante, zouden u ook kunnen helpen klacht in te dienen bij de autoriteiten en verdere ondersteuning te zoeken (bijvoorbeeld in verband met juridische bijstand of assistentie van ondersteunende diensten die zich in Georgië met deze problematiek bezighouden) (uit informatie die werd toegevoegd aan uw administratief dossier blijkt immers dat deze er wel zijn). U verklaart echter geen hulp gevraagd te hebben aan uw moeder, uw zussen of andere familieleden omdat niemand u zou kunnen beschermen tegen uw man, omdat hij van niemand bang is en omdat hij iemand zou hebben binnen de overheid die hem beschermt (CGVS, pg. 17). Hieruit blijkt echter op geen enkele wijze dat u, indien u hiertoe de stappen zou zetten, niet zou kunnen rekenen op de hulp van uw moeder, uw zussen of uw tante om de problemen met uw huidige man aan te kaarten bij de Georgische autoriteiten.

Uit uw verklaringen blijkt verder niet dat de Georgische autoriteiten in het verleden reeds onwillig of onmachtig waren om u bescherming te verlenen, u deed er immers geen beroep op. Wanneer u gevraagd werd waarom u in het verleden geen klacht had ingediend of elders hulp had gezocht, haalde u geen overtuigende argumenten aan.

Vooreerst blijkt uit uw verklaringen bij het CGVS dat de politie wel degelijk is tussengekomen wanneer u ernstige incidenten meemaakte met uw man. U stelt dat u en uw tante de politie contacteerden toen hij u met een geweer bedreigde nadat hij berichten tussen u en een andere man had gelezen, dat de politie hem toen kalmeerde en dat zij nadien opnieuw vertrokken. Uw man werd hierbij niet door de politie meegenomen of vervolgd (CGVS, pg. 13). Voorts verklaart u dat de politie u ondervroeg toen u in het ziekenhuis werd opgenomen nadat hij u meermaals gestoken had met een broodmes in uw hals omdat hij jaloers was op uw baas. Uw man werd verder niet gestraft of vervolgd door de autoriteiten (CGVS, pg. 14). Dit hangt natuurlijk ook van u zelf af. U diende echter nooit officieel klacht in tegen uw man voor hij eind 2019 definitief vertrok uit Georgië. U deed dit niet omdat u het niet durfde (CGVS, pg. 15). Ook in de lange periode na zijn vertrek uit Georgië – u bleef immers nog tot 24 juli 2021 in Georgië – ondernam u geen stappen om een klacht tegen hem in te dienen bij de politie (CGVS, pg. 16). U geeft hiervoor opnieuw als uitleg dat u bang was om dergelijke stappen te ondernemen en u vreesde dat hij u iets ergs zou aandoen. Voorts beweert u dat niemand in Georgië u zou kunnen beschermen tegen hem (CGVS, pg. 16). Het loutere feit dat u geen klacht durfde in te dienen omdat u bang was voor hem en vreesde dat hij u dan iets ergs zou aandoen, betekent echter niet dat de Georgische autoriteiten onwillig of onmachtig zouden zijn om u bescherming te bieden tegen uw man. De bedoeling van het indienen van een klacht is

immers net om bescherming te krijgen tegen belagers en eventuele verdere problemen die zij zouden kunnen veroorzaken te voorkomen. Indien de autoriteiten niet op de hoogte worden gesteld van de feiten kunnen zij hiertegen vanzelfsprekend ook niet optreden. Het is immers de taak van de autoriteiten om de openbare orde te bewaren, op te treden tegen inbreuken daartegen en de burgers te beschermen. Voorts beweert u na het vertrek van uw man uit Georgië geen klacht tegen hem ingediend te hebben omdat u voor zijn vertrek de politie twee keer had verwittigd maar ze toen niet reageerden (CGVS, pg. 16). Dit stemt echter niet overeen met wat u eerder verklaarde. Bij het eerste incident waarbij uw man u met een geweer bedreigde kwam de politie immers wel degelijk tussen en kalmeerden ze uw man alvorens ze opnieuw vertrokken. Na het incident waarbij u door uw man werd gestoken, werd u ondervraagd door de politie maar ondernam de politie geen verdere stappen. Er moet echter opnieuw worden benadrukt dat u noch na de eerste tussenkomst van de politie, noch na de tweede tussenkomst van de politie officieel klacht indiende tegen uw man (zie supra.). Ten slotte, verklaart u geen klacht ingediend te hebben bij de Georgische politie omdat uw man beschermd werd door iemand binnen de overheid. U stelt dat zijn neef werkzaam was binnen de veiligheidsdienst (CGVS, pg. 17). Er dient vooreerst te worden vastgesteld dat dit een blote bewering betreft die u op geen enkele wijze staakt met objectieve elementen. Verder blijft u zeer vaag over de functie die deze persoon uitvoerde. U stelt immers dat hij een hoge functie heeft binnen de veiligheidsdienst maar u kan niet uitleggen wat hij dan precies doet binnen de veiligheidsdienst. Gezien dit louter een blote bewering betreft en u over de functie van deze persoon bijzonder oppervlakkig blijft, toont u hiermee géénszins aan dat u bij terugkeer naar Georgië niet zou kunnen rekenen op de bescherming van de autoriteiten voor de problemen met uw man. Zoals reeds eerder werd beargumenteerd blijkt uit de beschikbare informatie niet dat de autoriteiten in het algemeen onwillig of onmachtig zouden zijn om bescherming te verlenen aan slachtoffers van huiselijk geweld.

Gelet op bovenstaande vaststellingen toont u niet aan dat het in uw specifieke situatie niet mogelijk zou zijn om bescherming te krijgen van de Georgische autoriteiten.

Hoewel in deze beslissing niet in twijfel wordt getrokken dat u in het verleden slachtoffer bent geweest van huiselijk geweld en agressie van uw man, kunnen er – los van bovenstaande vaststellingen met betrekking tot de beschermingsmogelijkheden die u in Georgië heeft – twijfels geplaatst worden bij het gegeven of u sinds uw man eind 2019 uit Georgië vertrok, nog een vrees voor hem zou dienen te koesteren bij terugkeer naar Georgië.

Uw gedrag is immers niet in overeenstemming met de door u voorgehouden vrees ten opzichte van uw man.

Zo is het bijzonder vreemd en weinig logisch dat u in juli 2021 uw man achterna reisde naar België en dat u samen met hem een verzoek om internationale bescherming indiende. Redelijkerwijze kan er immers verwacht worden dat u, gezien u door uw man fysiek mishandeld werd in Georgië én u er door hem vervolgd vreest te worden, er net alles zou aandoen om te verhinderen dat u met hem herenigd zou worden. De uitleg die u tijdens het persoonlijk onderhoud verschaftte om te rechtvaardigen dat u hem achterna reisde, kan het CGVS niet overtuigen omwille van volgende redenen. Vooreerst moet worden vastgesteld dat u bij de DVZ totaal verschillende verklaringen aflegde over de beweegredenen om uw man in België te vervoegen. U beweert tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS dat u uw man achterna reisde omdat u hem de erfenis van zijn vader wou overhandigen in België. U wou zo vermijden dat hij naar Georgië zou terugkeren en er achter zou komen dat u een relatie met een andere man in Georgië had (CGVS, pg. 11 & 12). Dit valt echter niet te verzoenen met uw verklaringen hierover bij de DVZ. U maakte tijdens het interview bij de DVZ geen enkele melding van de erfenis van uw schoonvader als reden voor uw vertrek naar België. U stelde louter dat uw man u dwong om naar België te komen gezien hij er mee dreigde naar Georgië te komen om u iets ergs aan te doen indien u niet zou komen (Verklaring DVZ, vragenlijst CGVS, vraagnr. 4 & 5). Dergelijke flagrante inconsistentie doet op fundamentele wijze afbreuk aan uw bewering naar België gekomen te zijn om de erfenis van uw schoonvader aan hem te overhandigen. Redelijkerwijs kan er immers verwacht worden dat u doorheen de asielprocedure over de concrete beweegredenen om uw man, de persoon die u in Georgië fysiek mishandelde en door wie u bij terugkeer naar Georgië vreest vervolgd te worden, in België te komen vervoegen samenhangende en coherente verklaringen zou afleggen. Voorts is het op zich weinig logisch dat u voor het overhandigen van de erfenis van uw schoonvader aan uw man naar België zou hoeven te komen. Uit uw verklaringen blijkt immers dat u voor uw vertrek naar België elke twee weken 200 of 300 dollar opstuurde naar uw man waarmee hij drugs kon kopen (CGVS, pg. 12). Wanneer u gevraagd werd om welke reden het niet mogelijk was om op dezelfde wijze het geld van de erfenis – 10 000 dollar - op te sturen naar uw man in België, ontweek u deze vraag. U zei immers louter dat hij overwoog om naar Georgië terug te keren om de erfenis op te halen en dat u dit wou verhinderen door zelf naar België te komen. Hiermee legt u echter niet uit om welke reden het onmogelijk zou geweest zijn voor u om het geld van de erfenis op te sturen vanuit Georgië. De vaststelling dat uw gedrag weinig logisch en bijzonder vreemd is - nl. het gegeven dat u uw man, de persoon door wie u fysiek mishandeld werd en vervolgd vreest te worden, achterna reisde naar België –

én u hiervoor geen aannemelijke uitleg kan geven, ondermijnt op fundamentele wijze de ernst van de door u voorgehouden vrees voor uw man in geval van terugkeer naar Georgië.

De documenten die u voorlegde - nl. een Belgisch medisch attest van de gynaecoloog omtrent uw zwangerschap en een attest van een consultatie bij de gynaecoloog, een Belgisch medisch attest over de littekens die u opliep door het huiselijk geweld van uw man, een klacht die u indiende bij de Belgische politie en een attest omtrent uw besmetting met het Hiv-virus - wijzigen voorgaande vaststellingen niet. Het CGVS betwist in deze beslissing niet dat u zwanger was, dat u het slachtoffer van huiselijk geweld werd door uw man, dat u hier in België tegen hem een klacht indiende en dat u besmet bent met het Hiv-virus.

Zonder afbreuk te doen aan de ernst van uw gezondheidstoestand, nl. u bent besmet met het Hiv-virus (CGVS, pg. 19) en u zou ook baarmoederhalskanker hebben (Verklaring DVZ, rubrieknr. 28, 6/12/2021), dient hier wel te worden opgemerkt dat de door u aangehaalde medische problemen geen verband houden met de criteria bepaald in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4, §2, a en b van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming. Voor de beoordeling van uw medische problemen dient u zich te wenden tot de daartoe geëigende procedure. Dit is een aanvraag voor een machtiging tot verblijf gericht aan de minister of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

Uit hetgeen voorafgaat wordt u internationale bescherming geweigerd. U heeft met name geen substantiële redenen opgegeven om uw land van herkomst in uw specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of u voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst staat vast. Rekening houdende met de procedurele waarborgen die gepaard gaan met de aanwijzing van een land als veilig land van herkomst en de evaluatie die voorafgaat aan deze aanwijzing, beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond, in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Bovendien beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel beroept verzoekende partij zich op de schending van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet). Verzoekende partij gaat in haar verzoekschrift in op de verschillende motieven van de bestreden beslissing en tracht deze te verklaren dan wel te weerleggen. Zij steunt zich derhalve tevens op de schending van de materiële motiveringsplicht.

2.2.1. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.2.2. De Raad stelt vast dat verzoekende partij een beroep indient tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 20 september 2022 waarbij haar verzoek om internationale bescherming overeenkomstig artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet volgens een versnelde procedure wordt behandeld en als kennelijk ongegrond wordt beschouwd.

Artikel 57/6/1, § 1, eerste lid, b) van de Vreemdelingenwet luidt als volgt: “De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming volgens een versnelde procedure behandelen, indien : b) de verzoeker afkomstig is uit een veilig land van herkomst zoals bedoeld in paragraaf 3 (...)”.

Artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt: “In het geval van weigering van internationale bescherming en indien de verzoeker om internationale bescherming zich in één van de gevallen vermeld in paragraaf 1, eerste lid, a) tot j) bevindt, kan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dit verzoek als kennelijk ongegrond beschouwen.”

Artikel 57/6/1, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet luidt: *“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen is bevoegd om de internationale bescherming te weigeren aan een onderdaan van een veilig land van herkomst of aan een staatloze die voorheen in dat land zijn gewone verblijfplaats had, wanneer de vreemdeling geen substantiële redenen heeft opgegeven om het land in zijn specifieke omstandigheden niet als een veilig land van herkomst te beschouwen ten aanzien van de vraag of hij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt.”*

De Raad duidt erop dat Georgië bij koninklijk besluit van 14 januari 2022 opnieuw vastgesteld werd als veilig land van herkomst.

Om een verzoek om internationale bescherming ingediend door een onderdaan van een veilig land van herkomst of een staatloze die er voorheen zijn gewone verblijfplaats had, gegrond te kunnen verklaren, moet de verzoeker derhalve substantiële redenen opgeven die aantonen dat, ondanks diens afkomst van een veilig land, zijn land van herkomst in zijn specifieke omstandigheden niet als veilig kan worden beschouwd en dit dus in afwijking van de algemene situatie aldaar. Artikel 57/6/1, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet belet de verzoeker niet om aan te tonen dat er, wat hem betreft, een gegronde vrees voor vervolging bestaat in vluchtelingenrechtelijke zin, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4 van diezelfde wet. De bewijslast rust in dit geval op de verzoeker.

2.2.3. Verzoekende partij verklaart dat zij gedurende haar relatie met haar huidige man het slachtoffer werd van huiselijk geweld. Bij terugkeer naar Georgië vreest zij door hem te worden vermoord omdat hij op de hoogte is geraakt van haar relatie met een Armeense man. Ook dreigt hij ermee haar kind van haar af te nemen (administratief dossier, stuk 4, notities CGVS, p. 12).

2.2.4. De Raad wijst erop dat *in casu* in de bestreden beslissing op uitgebreide wijze wordt vastgesteld dat (i) verzoekende partij niet aantoont dat het in haar specifieke situatie niet mogelijk zou zijn om bescherming te krijgen van de Georgische autoriteiten, en (ii) los van de beschermingsmogelijkheden die zij in Georgië heeft, en hoewel niet in twijfel getrokken wordt dat zij in het verleden slachtoffer is geweest van huiselijk geweld en agressie van haar man, er bovendien twijfels geplaatst kunnen worden bij het gegeven of zij sinds haar man eind 2019 uit Georgië vertrok nog een vrees voor hem zou dienen te koesteren bij terugkeer naar Georgië nu haar gedrag immers niet in overeenstemming is met de door haar voorgehouden vrees ten opzichte van haar man.

Uit wat volgt blijkt dat verzoekende partij geen overtuigende argumenten aanbrengt die bovenstaande vaststellingen, die steun vinden in de gegevens van het administratief dossier en op omstandige wijze worden uitgewerkt in de bestreden beslissing, in een ander daglicht plaatsen.

2.2.5. De Raad stelt vast dat verzoekende partij in haar verzoekschrift niet de minste poging onderneemt om voormelde vaststellingen *in concreto* te weerleggen dan wel te verklaren.

Wat betreft de motivering in de bestreden beslissing dat zij niet aantoont dat het in haar specifieke situatie niet mogelijk zou zijn om bescherming te krijgen van de Georgische autoriteiten, beperkt verzoekende partij zich tot de herhaling dat zij zich in een moeilijke situatie bevond en de bemerking dat veel slachtoffers het moeilijk vinden om hun verhaal te doen aan de ordediensten omdat ze weinig vertrouwen hebben en ze voorts weinig geïnformeerd zijn over de beschermingsmogelijkheden die er bestaan. Door louter opnieuw te verwijzen naar de moeilijke situatie waarin zij zich bevond en het gegeven dat het voor slachtoffers van huiselijk geweld niet evident kan zijn om de stap te zetten om bescherming te zoeken – hetgeen overigens ook door de commissaris-generaal in de bestreden beslissing erkend wordt – doet verzoekende partij evenwel op geen enkele wijze *in concreto* afbreuk aan de vaststelling in de bestreden beslissing dat *in casu* omwille van de specifieke omstandigheden in hoofdte van verzoekende partij redelijkerwijze kan worden verwacht dat zij stappen zou hebben ondernomen, en kan ondernemen, om in Georgië bescherming te zoeken. Verzoekende partij laat geheel na desbetreffende bevindingen met concrete argumenten te ontkrachten. De Raad benadrukt evenwel dat het aan verzoekende partij toekomt *in concreto* aan te tonen dat het haar in haar land van herkomst aan nationale bescherming ontbeert, alwaar zij echter geheel in gebreke blijft.

Daarnaast biedt ook het algemene verweer van verzoekende partij dat uit psychologisch onderzoek blijkt dat, ook al heeft een gebeurtenis werkelijk plaatsgevonden, men niet steeds consistent is in zijn verhaal

wanneer men vaker wordt geïnterviewd over deze gebeurtenis en dat een inconsistentie dan ook niet per se een teken is van ongeloofwaardigheid, allerm minst soelaas. Immers benadrukt de Raad dat *in casu* in de bestreden beslissing, ter onderbouwing van de motivering dat geen geloof kan worden gehecht aan haar beweerde vrees nadat haar man eind 2019 uit Georgië vertrok nu haar gedrag hiermee niet in overeenstemming is, erop gewezen wordt dat verzoekende partij bij de Dienst Vreemdelingenzaken totaal verschillende verklaringen aflegde over de beweegredenen om haar man in België te vervoegen en meer bepaald er geen enkele melding maakte van de erfenis van haar schoonvader als reden voor haar vertrek naar België. Dergelijke flagrante inconsistentie met haar latere bewering tijdens haar persoonlijk onderhoud naar België gekomen te zijn om de erfenis van haar schoonvader aan hem te overhandigen ondergraaft wel degelijk de geloofwaardigheid van haar verklaringen. Evenmin maakt verzoekende partij aannemelijk dat haar inconsistente verklaringen te wijten zouden zijn aan de traumatische ervaringen van het huiselijk geweld waarvan zij het slachtoffer werd, zoals zij lijkt te stellen in haar verzoekschrift. In het door haar neergelegde medisch attest d.d. 18 maart 2022 omtrent de littekens die zij opliep door het huiselijk geweld van haar man (administratief dossier, stuk 5, map documenten, doc. 2, "attest littekens") verklaart zij weliswaar dat zij door dit huiselijk geweld ook psychische problemen kent, nl. stress, depressie en slapeloosheid, doch blijkt nergens uit het attest dat haar cognitief geheugen zou zijn aangetast waardoor zij niet in staat zou zijn een coherent en consistent relaas naar voor te brengen. Verzoekende partij brengt desbetreffend geen enkel bewijs bij.

2.2.6. Waar verzoekende partij nog duidt op haar medische problemen, bemerkt de Raad, in navolging van de commissaris-generaal, dat de door haar aangehaalde medische problemen geen verband houden met de criteria bepaald in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4, § 2, a en b van de Vreemdelingenwet. Indien verzoekende partij een verblijfsmachtiging wenst te bekomen op basis van medische gronden dient zij hiertoe de geëigende procedure voorzien bij artikel 9ter van de Vreemdelingenwet te volgen.

2.2.7. Ten slotte stelt de Raad vast dat inzake de door verzoekende partij bijgebrachte documenten in de bestreden beslissing met recht het volgende wordt geoordeeld: *"De documenten die u voorlegde - nl. een Belgisch medisch attest van de gynaecoloog omtrent uw zwangerschap en een attest van een consultatie bij de gynaecoloog, een Belgisch medisch attest over de littekens die u opliep door het huiselijk geweld van uw man, een klacht die u indiende bij de Belgische politie en een attest omtrent uw besmetting met het Hiv-virus - wijzigen voorgaande vaststellingen niet. Het CGVS betwist in deze beslissing niet dat u zwanger was, dat u het slachtoffer van huiselijk geweld werd door uw man, dat u hier in België tegen hem een klacht indiende en dat u besmet bent met het Hiv-virus."*

Verzoekende partij brengt geen concrete elementen aan die hierop een ander licht werpen.

2.2.8. Gelet op wat voorafgaat, stelt de Raad vast dat verzoekende partij geen substantiële redenen heeft opgegeven om haar land van herkomst, Georgië, in haar specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of zij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt.

2.2.9. Het middel is ongegrond. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zes februari tweeduizend drieëntwintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT